

I Księga Królewska

Rozdział 11

1. Król Salomon jednak oprócz córki faraona kochał wiele obcych kobiet: Moabitki, Ammonitki, Edomitki, Sydonitki i Chetytki; 2. Spośród tych narodów, o których JAHWE powiedział synom Izraela: Nie łączcie się z nimi i niech one nie łączą się z wami; z pewnością bowiem skłonią wasze serca ku swoim bogom. Salomon przylgnął do nich miłością. 3. Miał więc siedemset żon, księżniczek, i trzysta nałożnic. A jego żony odwiodły jego serce. 4. Gdy bowiem Salomon się zestarzał, jego żony skłoniły jego serce ku innym bogom. Jego serce nie było więc doskonałe wobec JAHWE, jego Boga, jak serce Dawida, jego ojca. 5. Salomon bowiem poszedł za Asztartą, boginią Sydończyków, i za Milkodem, obrzydliwością Ammonitów. 6. Salomon więc czynił to, co złe w oczach JAHWE, i nie chodził całkowicie za JAHWE jak Dawid, jego ojciec. 7. Wówczas Salomon zbudował wyżynę dla Kemosza, obrzydliwości Moabu, na górze naprzeciwko Jerozolimy, oraz dla Molocha, obrzydliwości synów Ammona. 8. Podobnie uczynił dla wszystkich swoich żon obcej narodowości, które spalały kadzidła i składały ofiary swoim bogom. 9. JAHWE rozgniewał się więc na Salomona *za to*, że jego serce odwróciło się od JAHWE, Boga Izraela, który dwukrotnie mu się ukazał; 10. I zakazał mu chodzić za innymi bogami. Lecz on nie przestrzegał tego, co JAHWE przykazał. 11. JAHWE powiedział więc do Salomona: Ponieważ dopuściłeś się tego i nie przestrzegałeś mojego przymierza ani moich nakazów, które ci przykazałem, na pewno wyrwę ci królestwo i dam je twemu słudze. 12. Lecz nie uczynię tego za twego życia ze względu na Dawida, twego ojca, *ale* wyrwę je z ręki twego syna. 13. Nie wyrwę jednak całego królestwa. Dam jedno pokolenie twemu synowi ze względu na Dawida, mego sługę, i ze względu na Jerozolimę, którą wybrałem. 14. JAHWE wzbudził więc Salomonowi przeciwnika, Hadada Edomitę, z rodu królewskiego w Edomie. 15. Stało się bowiem tak, że kiedy Dawid był w Edomie, a Joab, dowódca wojska, wyruszył, aby pogrzebać zabitych, gdyż zabił wszystkich mężczyzn w Edomie; 16. (Bo Joab mieszkał tam przez sześć miesięcy wraz z całym Izraelem, aż wytracił wszystkich mężczyzn w Edomie). 17. Hadad uciekł wraz z pewnymi Edomitami spośród sług swego ojca, aby dostać się do Egiptu; Hadad *był* wtedy małym chłopcem. 18. Wyruszyli więc z Midian i przybyli do Paran. Z Paran zabrali ze sobą mężczyzn i przybyli do Egiptu, do faraona, króla Egiptu. Ten dał mu dom, zapewnił mu żywność i dał mu ziemię. 19. Hadad znalazł wielką łaskę w oczach faraona, tak że *ten* dał mu za żonę siostrę swojej żony, siostrę królowej Tachpenes. 20. Siostra Tachpenes urodziła mu syna, Genubata, którego wychowała Tachpenes w domu faraona. Genubat przebywał więc w domu faraona wśród jego synów. 21. A gdy Hadad usłyszał w Egipcie, że Dawid zasnął ze swoimi ojcami i że umarł Joab, dowódca wojska, wtedy powiedział do faraona: Pozwól mi wrócić do swojej ziemi. 22. Faraon zapytał go: Czego ci u mnie brakuje, że chcesz wrócić do swojej ziemi? Odpowiedział: Niczego. Pozwól mi jednak wrócić. 23. Bóg wzbudził mu też przeciwnika *w osobie* Rezona, syna Eliady, który uciekł od swego pana

Hadadezera, króla Soby. **24.** Zebrał on wokół siebie ludzi i został przywódcą zgromadzenia, gdy Dawid pobili mieszkańców z Soby. Potem udali się do Damaszku, gdzie mieszkali, a *potem* panowali nad Damaszkiem. **25.** Był on przeciwnikiem Izraela przez wszystkie dni Salomona, oprócz tego zła, jakie *wyrządził mu* Hadad. Znienawidził Izraela, gdy został królem Syrii. **26.** Jeroboam, syn Nebata Efratejczyka z Seredy i sługa Salomona, którego matka miała na imię Serua i *była* wdową, również podniósł rękę przeciw królowi. **27.** A taka była przyczyna, dla której podniósł rękę przeciwko królowi: Salomon zbudował Millo i zamknął wyłomy w mieście Dawida, swego ojca. **28.** A Jeroboam był dzielnym wojownikiem. Gdy Salomon zauważył, że młodzieniec dobrze wykonuje swoją pracę, ustanowił go przełożonym nad wszystkimi sprawami domu Józefa. **29.** I zdarzyło się w tym czasie, gdy Jeroboam wyszedł z Jerozolimy, że spotkał go na drodze prorok Achiasz Szilonita, odziany w nowy płaszcz. I ci dwaj byli sami na polu. **30.** Wtedy Achiasz chwycił nowy płaszcz, który miał na sobie, i rozdarł go na dwanaście części. **31.** I powiedział do Jeroboama: Weź sobie dziesięć części. Tak bowiem mówi JAHWE, Bóg Izraela: Oto wyrwę królestwo z ręki Salomona, a tobie dam dziesięć pokoleń. **32.** Jemu zaś pozostanie jedno pokolenie ze względu na mego sługę Dawida i ze względu na Jerozolimę, miasto, które wybrałem spośród wszystkich pokoleń Izraela; **33.** Dlatego że opuścili mnie i oddali pokłon Asztarcie, bogini Sydończyków, Kemoszowi, bogu Moabitów, i Milkomowi, bogu synów Ammona, a nie chodzili moimi drogami, aby czynić to, co prawe w moich oczach, i *przestrzegać* moich nakazów i praw, jak *to czynił* Dawid, jego ojciec. **34.** Nie odbiorę całego królestwa z jego ręki, ale pozostawię go księciem po wszystkie dni jego życia ze względu na Dawida, swego sługę, którego wybrałem i który przestrzegał moich przykazań i nakazów. **35.** Zabiorę natomiast królestwo z ręki jego syna i dam je tobie — dziesięć pokoleń. **36.** A jego synowi dam jedno pokolenie, aby Dawid, mój sługa, miał po wszystkie dni pochodnię przede mną w Jerozolimie, w mieście, które sobie wybrałem, aby tam przebywało moje imię. **37.** Ciebie zaś wezmę i będziesz panował nad wszystkim, czego zapragnie twoja dusza, i będziesz królem nad Izraelem. **38.** Jeśli więc będziesz słuchał wszystkiego, co ci rozkażę, i będziesz kroczył moimi drogami, i czynił to, co prawe w moich oczach, i przestrzegał moich nakazów i przykazań, jak czynił mój sługa Dawid, wtedy będę z tobą, zbuduję ci dom trwały, jak zbudowałem Dawidowi, i powierzę ci Izraela. **39.** Dlatego upokorzę potomstwo Dawida, jednak nie po wszystkie dni. **40.** Salomon usiłował więc zabić Jeroboama, ale Jeroboam wstał i uciekł do Egiptu, do Sziszaka, króla Egiptu. I pozostał w Egipcie aż do śmierci Salomona. **41.** A pozostałe dzieje Salomona oraz wszystko, co czynił, i jego mądrość, czy nie są zapisane w księdze dziejów Salomona? **42.** A czas, w którym Salomon panował w Jerozolimie nad całym Izraelem, *obejmował* czterdzieści lat. **43.** I Salomon zasnął ze swymi ojcami i został pogrzebany w mieście Dawida, swego ojca. I jego syn Roboam królował w jego miejsce.